

Phẩm 15: TRỜI DẠ-MA ĐƯỢC THỌ KÝ

Bấy giờ lại có bốn ức chư Thiên Dạ-ma thấy A-tu-la, Ca-lâu-la, Long nữ, Long vương, Cưu-bàn-trà, Càn-thát-bà, Dạ-xoa, Khẩn-na-la, trời Hư không hành, Tứ Thiên vương và trời Đao-lợi cúng dường Phật được thọ ký, họ rất vui mừng hơn hở vô lượng, ở nơi Phật pháp họ phát khởi lòng tin ưa mà nghĩ rằng: “Phật pháp như vậy rất lạ rất diệu. Ai chứng được Phật pháp ấy thì không gì chẳng biết, không gì chẳng thấy, không gì chẳng giản trách, không gì chẳng chứng nhập. Nơi đã sinh, chưa sinh, hiện sinh; hoặc đã diệt, sẽ diệt, hiện diệt; hoặc nghiệp, hoặc báo đều biết như thật. Rất lạ! Đức Như Lai có thể biết Thế đế và Đế nhất nghĩa, khéo biết hai đế ấy không còn gì khác. Đức Phật Thế Tôn ở nơi pháp không, khéo hay biết hay thấy, khéo biết giản trách, khéo chứng tương ưng nên gọi là Nhất thiết trí. Gì gọi là Thế đế? Tất cả thế tục sinh tử hiện hành, ở nơi các pháp ấy đều biết rõ được cả. Đế nhất nghĩa đế không có ngôn thuyết, không có người biết, chẳng phải sở hành của tâm, vì là vô tri nên không ai có thể nói, không ai hiển thị, không ai nói dạy, không có ai nghe, vì là không nói nên cũng không người biết, không sinh không hiển bày, không người thấy, không người sắp đặt, không có nắm lấy, không có giác tri, không có năng đáo cũng không sở đáo không thể gần kề, không thể đo lường, không có kiến lập, không có vứt bỏ, không sở tác không năng tác, không khen không chê, không lợi không suy, không ca ngợi không chê bai, không khổ không vui, chẳng phải sắc chẳng phải chẳng sắc, chẳng phải số chẳng phải chẳng phải số, chẳng phải sáng chẳng phải chẳng sáng, chẳng phải phiền não, chẳng rời phiền não, chẳng phải thế gian, chẳng phải Niết-bàn, chẳng phải giác, chẳng phải quán, chẳng phải tiến chẳng phải thoái, không động không tác, không có hý luận, vượt khỏi hý luận, tướng sắc được nói chẳng thể nắm bắt được; thọ, tướng, hành, thức cũng chẳng thể nắm bắt được, tướng nhãn chẳng thể nắm bắt được; nhĩ, tỷ, thiệt, thân và ý các tướng ấy cũng chẳng thể nắm bắt được, tướng sắc chẳng thể nắm bắt được; các tướng thanh, hương, vị, xúc và pháp đều chẳng thể nắm bắt được, tướng nhãn thức chẳng thể nắm bắt được, các tướng nhĩ thức, tỷ thức, thiệt thức, thân thức và ý thức đều chẳng thể nắm bắt được, tướng nhãn xúc chẳng thể nắm bắt được; các tướng nhĩ xúc, tỷ xúc, thiệt xúc, thân xúc và ý xúc đều chẳng thể nắm bắt được, nhãn xúc sinh thọ chẳng thể nắm bắt được; nhĩ, tỷ, thiệt, thân và ý xúc sinh thọ đều chẳng thể nắm bắt được, tướng sắc tứ giác chẳng thể nắm bắt được, các tướng thanh, hương vị, xúc và pháp tứ giác đều chẳng thể nắm bắt được, tướng không chẳng thể nắm bắt được, các giới địa, thủy, hỏa, phong và thức đều chẳng thể nắm bắt được, tướng dục giới chẳng thể nắm bắt được, tướng sắc giới chẳng thể nắm bắt được, tướng vô sắc giới chẳng thể nắm bắt được, tướng hữu vi chẳng thể nắm bắt được, tướng vô vi chẳng thể nắm bắt được. Các tướng như vậy, nếu các pháp ấy được tuyên nói thì không người hay nói, các pháp như vậy như vậy gọi là những pháp chẳng thể nói được. Phật pháp tối thắng, chúng sinh phàm phu ngu si không học chẳng biết được nên họ nghe đến sinh kinh sợ. Ở nơi Phật pháp vì họ kinh sợ nên bèn thoái thất nơi Nhất thiết chủng trí. Chư Thiên và người đời nên phải xót thương các chúng sinh ấy, họ thường ở sinh tử bị nhiều khổ não.”

Chư Thiên Dạ-ma quan sát các thế gian chúng sinh khổ não rồi, vì được Phật pháp và vì cúng dường Như Lai nên phát khởi tâm tinh tấn dũng mãnh, bày biện đồ cúng dường hơn trời Đao-lợi để dâng cúng Phật, cúng dường xong đánh lễ chân Phật, nhiễu Phật ba vòng rồi đứng qua một phía nói kệ tán thán Phật:

Phật thấy các ấm đều không tịch
Ở nơi giới nhập cũng như vậy
Các căn tích tụ đều là tướng
Như Lai như thật biết rõ cả.
Bậc trí thế gian nơi thật pháp
Chẳng theo người nghe tự nhiên hiểu
Đó là Thế đế và Chân đế
Ngoài đây không còn pháp thứ ba.
Như Lai thương xót tất cả loài
Vì lợi thế gian nói tục đế
Như Lai tuyên nói nơi thế gian
Vì các chúng sinh hiển sáu đường
Địa ngục súc sinh và ngạ quỷ
Trời, Người, Tu-la đủ sáu đường.
Nhà hạ liệt và nhà thù thắng
Bao nhiêu nhà nghèo và nhà giàu
Các hàng nô bộc và tỳ nữ
Các giống nam nữ và hai căn
Bao nhiêu sáu đường ở thế gian
Đức Phật Thế Tôn đều đã nói.
Quan sát các pháp thế tục rồi
Vì lợi ích đời Phật tuyên nói.
Chúng sinh ưa thích nơi sinh tử
Chẳng thể rời được tám sự đời
Đó là lợi suy và hủy diệt
Các thứ xung cơ và khổ lạc.
Được lợi lòng họ liền vui mừng
Thất lợi họ liền sinh sân nã
Sáu sự đời kia cũng như vậy
Thế gian đều theo tám sự ấy.
Ở trong tục đế mà nói chân
Kiến thức điên đảo cần phải rõ
Trong chẳng sạch vui nói sạch vui
Trong không có ngã nói có ngã
Trong pháp vô thường nói là thường
Ở trong tướng ấy luôn nắm lấy.
Nghe giáo pháp của Đức Phật dạy
Họ bèn sợ chê chẳng tin nhận
Chê bai thật giáo của Như Lai
Sẽ đọa địa ngục rất khốn khổ.
Phàm ngu tham cầu nơi thế lạc
Càng thọ vô biên trăm thứ khổ.
Nếu ai được ở trong Phật pháp
Quan sát như vậy chẳng điên đảo
Bỏ rời sinh tử vào Niết-bàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như rắn kia lột bỏ da cũ.
Tất cả các pháp thể tánh không
Không chẳng có tướng Đệ nhất nghĩa
Nếu nghe pháp Không mà ưa thích
Chắc được Vô thượng đại Bồ-đề.
Như Lai như thật nói pháp ấy
Dứt trừ nghi ngờ cho chư Thiên
Đều phát tâm Vô thượng Bồ-đề
Vì độ tất cả chúng sinh vậy.
Chư Thiên như vậy phát tâm rồi
Thấy đều mừng vui tâm thanh tịnh
Được nghe Phật pháp tối thắng xong
Chúng chư Thiên đây đều thành Phật.

Đức Thế Tôn biết thâm tâm tin ưa của bốn ức chúng trời Dạ-ma nên hiện tướng mỉm cười.

Tuệ mạng Mã Thắng Tỳ-kheo nói kệ hỏi Phật:

Phật vì thế gian mà mỉm cười
Tất cả chúng đây đều sinh nghi
Ngưỡng mong Thế Tôn nói rõ cho
Khiến tất cả chúng đều mừng rỡ.
Được nghe thọ ký chư Thiên rồi
Tất cả đại chúng đều hớn hở
Người có trí tuệ phát dũng mãnh
Ở trong Phật pháp làm như lời.
Hàng chúng thù thắng của Như Lai
Có đủ pháp khí công đức Phật.
Lành thay tuyên nói lời đẹp hay
Để nhiếp tất cả đại chúng vậy.
Nghe Phật công đức lòng vui mừng
Các đại chúng đây quyết sẽ được
Nghe Đức Như Lai thọ ký rồi
Đúng pháp sẽ siêng tu tinh tấn.
Lành thay Thế Tôn, Thầy Trời Người!
Vì trừ nghi hoặc cho đại chúng
Ngưỡng mong Thế Tôn mau nói rõ
Đại chúng nhất tâm ưa thích nghe.
Trời Dạ-ma kia được thọ ký
Xin Đức Thế Tôn mau nói rõ
Các đại chúng đây đều vui mừng
Tất cả đều phát tâm Bồ-đề.

Đức Thế Tôn nói kệ đáp Tỳ-kheo Mã Thắng:

Vì lợi thế gian hiện tướng cười
Mã Thắng đúng thời khéo hỏi Phật
Lợi ích vô lượng các đại chúng
Vì nghe công đức của Như Lai.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các chúng sinh ưa thích tham, sân
Không biết ưa nơi công đức Phật
Tâm họ ngu si bị mê loạn
Sẽ chìm mãi trong biển sinh tử.
Với chánh pháp Phật nếu tin ưa
Đã từng thỉnh hỏi nơi Phật trước
Người tương ưng với tâm đại Bi
Người này sẽ được Phật công đức.
Nếu thấy chúng sinh bị si nảo
Người trí với họ sinh lòng thương
Các chúng sinh ấy nghe Phật đức
Đội lãnh Phật giáo như vòng hoa.
Chúng hội của Phật rất thanh tịnh
Nơi chỗ Phật trước đã tu phước
Họ đối với công đức Như Lai
Đội lãnh như vòng hoa Bà-sư.
Chúng trời Dạ-ma đứng trước Phật
Đã tu trì giới, trì tham trước
Nhàm lìa phiền não lòng thanh tịnh
Với chúng sinh khổ sinh lòng thương.
Đã từng gân gũi vô lượng Phật
Số ấy nhiều như cát sông Hằng
Họ đã tu tập vô lượng lành
Để cầu Vô thượng Bồ-đề vậy.
Biết chúng sinh chìm trong phiền não
Với chúng sinh khổ sinh lòng thương
Nơi Đấng cứu thế Đại Đạo Sư
Bạch hỏi vô lượng pháp môn diệu.
Nay Phật Đạo Sư vì họ nói
Người nghe đều được thành Phật đạo
Biết chúng sinh bị phiền não mớ
Vì họ nói pháp thượng thắng diệu.
Điều Ngự Trượng Phu, Đại Đạo Sư
Vì các chúng sinh nói pháp Không
Họ nghe pháp của Phật dạy rồi
Các pháp Không ấy đều biết rõ.
Đó là Không không các pháp tướng
Nói pháp vô tướng không tự tánh
Biết rõ các Phật pháp như vậy
Thấy đều an trụ Phật công đức.
Chúng ấy cúng dường nơi Như Lai
Như pháp đều tự thọ ký biệt
Ở kiếp Tinh tú đời vị lai
Thấy đều được thành đạo Vô thượng.
Chư Phật như vậy không tăng giảm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Số ấy đầy đủ bốn ức chẵn
Thảy đều đồng hiệu Tịnh Trí Phật
Khai ngộ vô lượng các chúng sinh.
Đại Tiên hàng phục các ma oán
Đáp lời Mã Thắng đã bạch hỏi
Chúng trời Dạ-ma đã mãn nguyện
Đại chúng trời, người đều mừng rỡ.*

